

Hymn.
2.
J

am lu-cis orto sí-de-re, De-um pre-cémur súpli-

ces, Ut in di- úr-nis ác-ti-bus Nos servet a no-cénti-bus.

Linguam refrénans témpe-ret, Ne li-tis horror ín-so-net:

Vi-sum fo-véndo cón-te-gat, Ne va-ni-tátes háu-ri- at.

Sint pu-ra cordis íntima, Absístat et ve-cór-di- a; Carnis te-

rat su-pér-bi- am Po-tus ci-bique párci-tas. Ut, cum di- es

abscésse-rit, Noctémque sors redú- xe-rit, Mundi per abs-

ti-nén-ti- am Ipsi canámus gló-ri- am. De-o Patri sit gló-

ri- a, E-júsque so-li Fí- li- o, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to,

Et nunc et in perpé-tu- um. A-men.